

[Kristian Nygaard.]

saaledes glædet os, at den tidligere Handelsminister, Hr. Villemoes, fik Lejlighed til at udnævne en Ædruelighedskommission, som har til Opgave at fortsætte det Arbejde, Alkoholkommissionen ikke havde faaet afsluttet. Det er mit Indtryk, at det kan faa stor Betydning, hvis den siddende Kommission vil fremskynde sit Arbejde, saaledes at de mange værdifulde Problemer, Kommissionen tumler med, kan blive løst til Gavn for Ædruelighedens Vækst i Befolkningen. En saadan Vækst er virkelig saa paakrævet som nogen Sinde. Beviset blev ført med stor Grundighed af den højtærede Finansminister her fra denne Talerstol for faa Dage siden, den 9. December, da han gennem forskellige Tal paaviste, at Befolkningens Brug af stærke Drikke ligger betydeligt over Forbruget før Krigen trods vareknappe Tider og trods stærkt forhøjede Skatter. Jeg skal naturligvis ikke gengive disse Tal, men naar det danske Folk i det sidste Aar har en Drikkerregning paa stærke Drikke paa over 2 Mill. Kr. daglig, tror jeg nok, man kan sige, at der her er et Omraade, hvor alle Parter — Spritfabrikkerne og Bryggerierne maaske undtagne — vilde være godt tjent med, at Forbruget blev sat endog betydeligt ned. Det er her, Afholdsbevægelsen har sin Opgave at løse. Vi maa i denne Genopbygningens Tid sætte kraftigt ind for at faa Hjemmene til at forstaa Betydningen af, at Drikkeriet trænges tilbage.

I dette Arbejde har vi ogsaa økonomisk Støtte behov. Afholdsfolkene yder selv anseelige Beløb. Jeg kan saaledes oplyse, at Danmarks Afholdsforenings Medlemmer i de første 50 Aar af Foreningens Bestaaen indbetale 6 Mill. Kr. eller 120 000 Kr. aarlig til Afholdsarbejdet. Til Sammenligning tjener, at Statstilskuddet, der ydes gennem Indenrigsministeriet til Afholdssagens Fremme, i den sidste halve Snes Aar kun har udgjort 55 000 Kr. aarlig. Enhver forstaaer naturligvis, at Beløbet ikke har den samme Købekraft nu som i 1939, og ingen bør være i Tvivl om, at der i Dag er større Trang til et virkeligt Oplysningsarbejde om Alkoholens sociale og individuelt skadelige Virkning, end der var i 1939. Derfor tillod Danske Afholdsselskabers Landsforbund sig sidste Vinter at ansøge Regeringen om at øge Statens Tilskud til dette Formaal fra 55 000 Kr. til 120 000 Kr. Den daværende Indenrigsminister Kjær udtalte sig meget forstaaende om Afholdsbevægelsens Betydning og opfordrede Landsforbundet til at udarbejde et Projekt for Anvendelsen af de ønskede Penge. En saadan oversigtsmæssig

Opstilling blev tilstillet Ministeriet, men efter adskillig Forhandling, og efter at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen var blevet Indenrigsminister, blev de ønskede 120 000 Kr. skaaret ned til 85 000 plus 8 500 Kr. een Gang for alle. Da dette Beløb blev forelagt Finansministeren, blev det yderligere beskaaret til 70 000 Kr. plus de 8 500 Kr. een Gang for alle. Den reelle Stigning i Tilskuddet blev da siger og skriver 15 000 Kr.

Som Formand for Danmarks Afholdsforening vil jeg gerne takke Bevillingsmyndighederne for den øgede Bevilling, men jeg lægger ikke Skjul paa, at vi er adskillige inden for Afholdsbevægelsen, der føler os skuffede over, at man i Tider som dem, vi nu oplever, ikke har set sig i Stand til at yde 3 Øre aarlig pr. Individ til Afholdssagens Fremme i Danmark, medens man faar stærkt op imod 100 Kr. pr. Individ i Kraft af Spiritusskatten. Det er saa meget mere forkert, forekommer det mig, som man i de øvrige nordiske Lande helt anderledes har forstaaet Betydningen af at støtte Afholdsbevægelsen økonomisk. Jeg skal saaledes oplyse, at Finland til næste Aar bevilger 16 Gange saa stort et Beløb til dette Formaal, som vi gør her i Danmark, nemlig 880 000 Kr., eller ca. 25 Øre pr. Indbygger, Sverige 356 000 Kr. eller 5,4 Øre pr. Indbygger. For Norges Vedkommende er de tilsvarende Tal 155 000 Kr. og 5,2 Øre, og her i Danmark altsaa efter den sidste nye Bevilling 70 000 Kr., der svarer til 1,8 Øre pr. Indbygger.

I 1939 stod de to Tilskud til Afholdssagens Fremme og til Skyttesagens og Idrættens Fremme opført paa Indenrigsministeriets Konto paa Finansloven med omtrent ens Beløb. Nu er den sidstnævnte Post paa over 250 000 Kr., medens Tilskuddet til Arbejdet for Ædruelighedens Fremme fremdeles kun er en Brøkdel deraf, godt og vel $\frac{1}{4}$. Hvis Afholdsbevægelsens Kvinder og Mænd skal have Lejlighed til at fortsætte det vidtforenede Arbejde, der fra deres Side hidtil efter Evne er udført til Ædruelighedens Fremme, er det nødvendigt, at den økonomiske Støtte fra Statens Side sættes betydeligt op. Den højtærede Indenrigsminister kan ved at se den Ansøgning om øget Tilskud, som Danske Afholdsselskabers Landsforbund sendte til Ministeriet sidste Vinter, overbevise sig om, at Trangen virkelig er til Stede.

Jeg forstaaer godt, at Tiden just ikke er inde til at stille nye økonomiske Krav til Statskassen. Men jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at det meget beskedne Beløb,